

et saadant faa de ved forskellige Love, f. Eks. ved Loven om Hjælpekasser, ved det Lovforslag, jeg har forelagt om Hjælp til Enker og Enkemænds Børn og lignende; her siger man, at Staten vil tage sin store Part af Kommunernes Udgifter. Men de $1\frac{1}{2}$ Million ere ikke Statens Deltagelse i Kommunernes Udgifter, men et Forsøg paa gennem en Fordeling deraf at udligne noget af den Uretfærdighed, der gør sig gældende mellem de daarligst stillede og bedre stillede Kommuner. Dette tror jeg ikke er naaet ved den Fordeling, som i Henhold til Lov er foretagen, men jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Jeg vilde være glad, om ærede Medlemmer vilde se, hvad jeg i saa Henseende har sagt i Landstinget.

Jeg vil endnu kun gøre den Bemærkning, at naar man navnlig fra det ærede Medlem fra Ringsteds (Zahle) og fra det ærede Medlem fra Langelands (P. Munch) Side har søgt at give det Udseende af, at det i Virkeligheden er en ny Skat, der er Tale om — naar der har været Tale om, hvor meget der skal paalægges Befolkningen i nye Skatter, har man medtaget de 1,200,000 —, saa mener jeg ikke, at det er nogen ny Skat, man der lægger paa Kommunerne, men det er at sige til Kommunerne: Nu skulle I forsøge, om I ikke ogsaa kunne spare, thi naar Staten skal spare, bør I Kommuner ogsaa spare. Det er temmelig sikkert, at den store Del af de 1,200,000 Kr. nok skal blive sparet. Det kan nok være, at man i Københavns Kommune ikke kan spare den ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som den har faaet i Tilskud, men jeg tror ikke, man vil anse Københavns Kommune for at være saa trængende, at vi under de nuværende finansielle Forhold skulde give den op imod $\frac{1}{4}$ Million, ikke at tale om de Landkommuner, til hvilke vi i Smaapartier strø en 5—600 Kr. ud, op imod en halv Million i alt til noget over 1,000 Landkommuner. Jeg er sikker paa, at man nok skal finde paa i Kommunerne at spare de Smaabeløb, som man nu kalder for nye Skatter. Jeg er tilbøjelig til at tro, at kun en ringe Part deraf bliver til nye Skatter.

Med Hensyn til de øvrige Besparelser, der ere foreslaaede, har navnlig det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) beklaget sig stærkt over Besparelserne til Fagskolerne og i det hele taget alt det, der efter hans Mening gik ud over Haandværk og Industri. Konseilspræsidenten har allerede i Gaar haft Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger i saa Hen-

seende, og jeg kan ganske nøjes med at henvise til, hvad der blev udtalt af den ærede Konseilspræsident. Og hvad det ærede Medlems Sammenligning med Understøttelsen til Højskolerne angaar, har min Kollega, Kultusministeren, allerede berørt det, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa det. Men jeg kan ikke undlade at fremkomme med en Bemærkning, ikke just om Sammenligningen med Højskolerne, men om det efter min Mening udmærket gode Arbejde, der gøres paa de tekniske Skoler. Noget af det første, der mødte mig, da jeg som Indenrigsminister var til Stede ved en Lejlighed, hvor mange Lærere fra de tekniske Skoler vare samlede, var en Beklagelse fra Lærerne over, at da disse tekniske Skoler ere rene Fagskoler, som tage Sigte paa at dygtiggøre Eleverne i bestemte Fag, f. Eks. Bygningsfag og forskellige andre Fag, var det uheldigt, at Lærerne i Virkeligheden skulde benytte alt for megen Tid til at bibringe Eleverne de absolut nødvendige Forkundskaber i Regning, Skrivning og Dansk. Selv for en Bygningshaandværker maa der dog en lille Smule til i Retning af at kunne regne, skrive og læse, for at han kan følge med i den tekniske Undervisning paa de tekniske Skoler. Det var en almindelig gentagen Beklagelse fra Lærerne paa de tekniske Skoler, at der gik alt for megen Tid, inden man kom til den virkelig tekniske Fagundervisning, som Skolen tager Sigte paa. Dette Forhold har maaske en vis Interesse, set i Forbindelse med de aktuelle Skolespørgsmaal. Man har jo saa forfærdelig travlt med at ville have en Mængde Fag ind i den almindelige Børneskole, og naar vi saa se Resultatet, er det dette, at naar disse unge Mennesker, som ere gaaede til de forskellige Haandværksfag, Bygningshaandværk o. s. v., skulle i Skoler, hvor de blot have Brug for de mest elementære Kundskaber, maa Lærerne bruge alt for megen Tid til at give dem de fornødne Kundskaber for, at de kunne følge med. Var der ikke nogen Grund til, naar man taler om Undervisningen i Folkeskolen, at have dette in mente og sige, at det, det gælder om, er først og fremmest at lære Børnene saa meget, at de ikke, naar de komme i de tekniske Skoler, hvor de skulle søge den videre faglige Uddannelse, paa ny skulle sidde og terpe i alt det, som de som Børn havde kunnet skaffe sig, hvis man havde givet dem de fornødne Kundskaber og den fornødne Tid dertil, i Stedet for at indføre alle de mange Fag, Fysik, Kemi o. s. v.,